

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	8656
Ημερομ. Καταθέσεως	20.3.13

Ερώτηση

Προς τον κ. Υπουργό Εθνικής Άμυνας

Θέμα: «Σχετικά με το δικαίωμα στην αντίρρηση συνείδησης»

Σύμφωνα με τη νομοθεσία όποιος διώκεται για ανυποταξία ανεξάρτητα από την εξέλιξη της υπόθεσής του μπορεί να διωχθεί ξανά με νέα απόφαση της στρατονομίας καθώς «ανυποταξία θεωρείται κάθε φορά που κάποιος καλείται στο στρατό και αρνείται την στράτευση».

Στα άρθρα 18-24 Ν.2510/97 προβλέφθηκε για πρώτη φορά το δικαίωμα στην αντίρρηση συνείδησης και ρυθμίστηκαν ζητήματα αντιρρησιών που ήταν ανυπότακτοι πριν την ψήφιση του νόμου αυτού. Ένας από αυτούς ήταν και ο Νίκος Καρανίκας.

Ο Νίκος Καρανίκας κατηγορήθηκε για ανυποταξία κατά το έτος 1996, όταν μετά την αποφυλάκισή του, του επιδόθηκε χαρτί κατάταξης και ακολούθως κατηγορήθηκε για λιποταξία. Το έτος 2000 απαλλάχθηκε από αυτή την κατηγορία από το στρατοδικείο Θεσσαλονίκης. Την ίδια χρονιά το Στρατολογικό Γραφείο της Βέροιας απέρριψε την αίτησή του για να αναγνωριστεί ως αντιρρησίας συνείδησης και να εκπληρώσει εναλλακτική υπηρεσία.

Πριν από κάποιες μέρες δικάστηκε ξανά από το στρατοδικείο Θεσσαλονίκης και κρίθηκε ξανά αθώος, για δεύτερη φορά μέσα σε 17 χρόνια.

Δεδομένου του υφισταμένου πλαισίου περί στρατολογίας, όπου οι συγκεκριμένοι πολίτες καλούνται ξανά και ξανά και ξανατελούν ανυποταξίες και αυτό δεν σταματάει νωρίτερα από τη συμπλήρωση των 45 ετών, αλλά και της Κοινής Υπουργικής Απόφασης του 2011 που καθορίζει πρόστιμο ύψους 6.000 ευρώ που επιβάλλεται για το αδίκημα της ανυποταξίας δημιουργούνται πολλά προβλήματα και η ελληνική πρακτική έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που έχει αναγνωρίσει ρητά ότι το δικαίωμα στην αντίρρηση συνείδησης προστατεύεται από το Άρθρο 9 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί ελευθερίας σκέψης, συνείδησης και θρησκείας.

Αξίζει να αναφερθεί η τεκμηρίωση από το Συμβούλιο της Ευρώπης σχετικά με την παραβίαση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη από την Ελλάδα για τη διακριτική μεταχείριση που επιβάλλει στους αντιρρησίες συνείδησης (2001) και η για πρώτη φορά υιοθέτηση σχετικής έκθεσης (Έκθεση Marty, 2001) από την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης. Επίσης, η πρακτική της Ελλάδας να ασκεί συνεχείς και επαναλαμβανόμενες διώξεις για το ίδιο ουσιαστικά αδίκημα μπήκε στο στόχαστρο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ο.Η.Ε. σε συνεδρίασή της το Μάρτιο του 2005, καθώς αντέβαινε ρητά στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα.

Κατόπιν των ανωτέρω

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός

1. Η Ελλάδα σκοπεύει να σεβαστεί τις Διεθνείς υποχρεώσεις της και να σταματήσει να παραβιάζει τα δικαιώματα των αντιρρησιών συνείδησης;
2. Σκοπεύει να προβεί σε ρύθμιση του στρατολογικού Νόμου που να προβλέπει ότι οι αντιρρησίες συνείδησης που έχουν άπαξ δικαστεί παύουν να είναι στρατεύσιμοι και δεν καλούνται εκ νέου για κατάταξη;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Μαρία Γιαννακάκη

Βασίλης Οικονόμου